

Sygn. akt VI K 430/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Buda- Chmielewska

Protokolant: Natalia Kowalska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu -----

Po rozpoznaniu w dniach 13 grudnia 2016 roku, 12 stycznia 2017 roku, 8 lutego 2017 roku, 21 marca 2017 roku sprawy karnej

K. S. s. T. i A. zd. K. ur. (...) w D., zam. I. ul. (...), pesel (...)

Oskarżonego o to, że:

W dniu 11 lipca 2016 roku w I. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym motorowerem marki H. o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem : I próba – 0,26 mg/l , II próba – 0,28 mg/l , III próba – 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

orzeka

- oskarżonego uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 11 lipca 2016 roku w I. na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem : I próba – 0,26 mg/l , II próba – 0,28 mg/l , III próba – 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym motorower marki H. o nr rej (...), który z uwagi na awarię silnika utracił charakter pojazdu mechanicznego – tj. winnego wykroczenia z art. 87§1a k.w. i za to na podstawie art. 87§1a k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych
- zasądza od oskarżonego 50 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 70 złotych

Sygn. Akt VI K 430/16

UZASADNIENIE

Oskarżony K. S. użytkował motorower marki H. nr rej. (...) . W lipcu 2016 roku motorower ten zepsuł się. Miał on niesprawne sprzęgło, pasek napędowy i wariator. W firmie (...) s.c. mieszczącej się przy ul. (...) w I. oskarżony wymienił sprzęgło w przedmiotowym motorowerze, po czym odebrał go stamtąd w dniu 7 lipca 2016 roku. W momencie odbioru z tego warsztatu motorower był w dalszym ciągu niesprawny, miał niesprawny silnik albowiem oskarżonego nie było wówczas stać na wymianę paska napędowego i wariatora. Po odebraniu go z przedmiotowej firmy zaparkował go na terenie posesji należącej do J. M. mieszczącej się przy ul. (...) w I..

Następnie otrzymał zlecenie remontu altany znajdującej się na ogródkach działkowych przy ul. (...) w I. , gdzie przy okazji postanowił we własnym zakresie naprawić motorower. W tym celu w dniu 11 lipca 2016 roku postanowił go

przepchać z terenu posesji J. M. na teren przedmiotowych ogródków działkowych przy ul. (...). Opróżnił z baku paliwo, opróżnił motorower z ciężkich przedmiotów, po czym wyprowadził motorower z posesji przy ul. (...) w I..

K. S. prowadził motorower rękoma chodnikiem, nie wsiadał na niego. Po drodze wypił jedno piwo 0,5 litra. Następnie doprowadził motorower na most przy ul. (...) w I. i postanowił chodnikiem zjechać tym motorowerem z górki. Wsiadł na motorower i zjechał nim chodnikiem z górki na odległość 100 metrów, kiedy to został zauważony przez przejeżdżającą ulicą patrol policji w składzie (...), którzy zatrzymali oskarżonego. W związku z tym, że wyczuli od niego woń alkoholu został poddany przez nich badaniu alkometrem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami I próba 0,26 mg/l, II próba 0,28 mg/l, III próba 0,28 mg/l. W związku z tym oskarżony przewieziony został na Komisariat policji celem podjęcia z nim dalszych czynności. Przedmiotowy motorower nie został zabezpieczony przez Policję, lecz pozostawiony na pobliskim parkingu. Jego zabezpieczenia w postaci doprowadzenia na pobliską stację paliw i przywiązania łańcuchem do reklamy dokonali znajomi oskarżonego P. i M. K. (1) oraz A. T..

Oskarżony nie był wcześniej karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie :

- wyjaśnień oskarżonego K. S. k . 16-17, 23-24, 61v-62,
- częściowych zeznań świadka D. D. k . 10-10v, 21-21v, 71v-72
- zeznań świadka P. G. k. 78v
- zeznań świadka T. P. k. 78v, 84v
- zeznań świadka J. M. k . 72
- zeznań świadka A. T. k . 72
- zeznań świadka P. K. k . 62-62v,
- zeznań świadka M. K. (2) k . 62v-63,
- protokołu zatrzymania oskarżonego k. 2-3,
- protokołu użycia alkometru z wydrukami z alkometru k. 5-6
- świadectwa wzorcowania alkometru k. 7
- informacji Starosty (...) k . 20
- paragonu dotyczącego naprawy skutera k. 80
- danych o niekaralności k. 22
- danych o oskarżonym k. 26

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył wyjaśnienia oskarżonego K. S. (k . 16-17, 23-24, 61v-62) w części w której przyznał się do tego, że w trakcie zatrzymania przez funkcjonariuszy policji po tym jak zjechał z górki chodnikiem motorowerem był w stanie nietrzeźwości albowiem przedmiotowa okoliczność potwierdzona została wynikami przeprowadzonego badania alkometrem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i wydrukami z alkometru (k. 5-6) oraz zeznaniami funkcjonariuszy policji D. D. i P. G., uznanymi w tym zakresie za wiarygodne.

Walorem wiarygodności obdarzono również wyjaśnienia oskarżonego w części, w której wyjaśniał, że przedmiotowy motorower marki H. prowadził rękoma nie wsiadając na niego od ul. (...) w I. na ul. (...) na teren ogródków

działkowych, gdzie miał dokonać jego naprawy albowiem miał on uszkodzony silnik. Przedmiotowa okoliczność potwierdzona została zeznaniami przesłuchanych na rozprawie świadków P. K. (k. 62-62v) oraz M. K. (2) (k. 62v-63)-osób u które знаły oskarżonego albowiem wykonywał remont kamienicy, w której prowadzą sklep. Zeznali oni zgodnie, że w lipcu 2016 roku motorower, którego użytkował oskarżony zepsuł się i został przez niego przepchnięty na teren posesji, gdzie posiadają sklep. Również właścicielka posesji, na której zaparkował motorower J. M. (k. 72) potwierdziła, że oskarżony poprosił ją by przechować na jej terenie uszkodzony motorower. Świadkowie P. i M. K. (1) zgodnie też potwierdzili, że oskarżony powiedział im, że nie stać go by zlecić w całości naprawę tego pojazdu i postanowił naprawić go sam na terenie ogródków działkowych przy ul. (...), gdzie dostał zlecenie remontu altany. Świadkowie K. zgodnie też potwierdzili, że widzieli w dniu zdarzenia 11 lipca 2016 roku jak oskarżony wyprowadzał przedmiotowy motorower z terenu posesji przy ul. (...) nie wsiadając na niego i nie kierując nim. Świadek K. potwierdził też, że oskarżony opróżnił go z ciężkich rzeczy i spuścił benzynę by ten pojazd był lżejszy. Przedmiotowe zeznania tych świadków były jasne, logiczne i przede wszystkim ze sobą zbieżne w związku z czym uznane zostały za wiarygodne. Zdaniem Sądu świadkowie ci nie mieli interesu w tym by składać w interesie oskarżonego korzystne dla niego zeznania. Nie są oni przecież rodziną oskarżonego. Świadkowie K. i J. M. znali go jedynie z tego względu, że dokonywał remontu kamienicy, której właścicielką jest M. i w której świadkowie K. prowadzą sklep. Walorem wiarygodności obdarzono również zeznania świadka A. T. (k. 72) – również właściciela sklepu prowadzonego w przedmiotowej kamienicy przy ul. (...), który jasno i stanowczo oświadczył, że kiedy w dniu 11 lipca 2016 roku jechał z miejscowości B., widział jak oskarżony K. S. prowadził rękoma, chodnikiem w okolicy mostu przy ul. (...) przedmiotowy motorower. Również ten świadek zdaniem Sądu nie miał interesu w tym by wybielać osobę oskarżonego. Biorąc pod uwagę zeznania P. i M. K. (1), którzy potwierdzili, że przedmiotowy motorower użytkowany przez oskarżonego był w dniu zdarzenia niesprawny i oskarżony go na ul. (...) prowadził, również zeznania A. T. obdarzyć należało walorem wiarygodności. Tym samym w pełni wiarygodne były wyjaśnienia oskarżonego, który stanowczo twierdził, że w dniu zdarzenia motorower miał zepsuty silnik i na teren ogródków działkowych przy ul. (...) prowadził go rękoma, nie jechał nim.

W tym miejscu zauważyć należy, że oskarżony wyjaśnił, że krótko przed zdarzeniem oddał przedmiotowy motorower do naprawy, gdzie wymieniono mu sprzęgło. Nie było go jednakże stać na pozostałą naprawę silnika polegającą na naprawie lub wymianie wariatora i paska napędowego. Przesłuchany w sprawie świadek dokonujący naprawy przedmiotowego motoroweru T. P. (k. 78v, 84v) zeznał, że w firmie nie prowadzą dokumentacji dotyczącej sprawności pojazdów przy ich wydawaniu klientom. Potwierdził jednakże, że zdarza się, że dokonują naprawy jednej części, po czym wydają niesprawny pojazd osobie, która we własnym zakresie chce dokonać sama dalszej jego naprawy. Nie pamiętał jak było w przypadku motoroweru oddanego do naprawy przez oskarżonego. Na podstawie przedłożonego do akt paragonu dotyczącego usługi wykonywanej odnośnie tego pojazdu (k. 80) stwierdził, że dokonana w nim została jedynie wymiana sprzęgła, co w pełni potwierdza w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by zakwestionować powyższe zeznania świadka T. P., które w toku postępowania były jasne, logiczne i konsekwentne.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego walorem wiarygodności Sąd obdarzył wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdził, że przedmiotowy motorower prowadził rękoma od ul. (...) do mostu znajdującego się na ul. (...) w I.. Motorower doprowadził chodnikiem pod górkę na most i następnie postanowił na niego wsiąść i zjechać nim chodnikiem wyłącznie z górki, co też uczynił. Jak wyżej wspomniano fakt prowadzenia tego pojazdu rękoma przez oskarżonego przy przedmiotowym moście chodnikiem został potwierdzony uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka A. T..

W tym miejscu zauważyć należy, że przesłuchany w sprawie funkcjonariusz policji D. D., który zatrzymał wówczas do kontroli oskarżonego w swoich pierwszych zeznaniach (k. 10-10v) jedynie ogólnikowo zeznał, że zatrzymano wówczas oskarżonego kierującego pojazdem marki H. do kontroli drogowej przy ul. (...) w I.. W kolejnych zeznaniach (k. 21-21v) złożonych po tym jak oskarżony napisał pismo opisujące przebieg zdarzenia, świadek zeznał, że słyszał odgłos silnika motoroweru, którym poruszał się wówczas oskarżony. Szczegółowe zeznania złożył dopiero na rozprawie (k. 71v-72), kiedy to oświadczył, że faktycznie oskarżony zjeżdżał wówczas tym pojazdem po chodniku z górki oraz, że po

zatrzymaniu oświadczył, że całą drogę go prowadził i zjechał nim jedynie z górki na przedmiotowym moście, twierdząc chyba, że nie ma paliwa. Świadek na rozprawie zeznał, że w dniu dzisiejszym już nie pamięta czy słyszał odgłos silnika, ale jego zdaniem również prowadzenie pojazdu mechanicznego bez włączonego silnika w stanie nietrzeźwości wypełnia znamiona przestępstwa z art. 178 a par. 1 kk. Drugi z interweniujących wówczas funkcjonariuszy policji P. G. (k. 78v) przesłuchany jedynie w postępowaniu sądowym, potwierdził jedynie, że oskarżony zjeżdżał wówczas chodnikiem z górki. Nie był w stanie powiedzieć czy motorower miał wówczas włączony silnik.

Walorem wiarygodności obdarzono powyższe zeznania funkcjonariuszy policji w części, w której potwierdzili, że zatrzymali wówczas do kontroli drogowej oskarżonego po tym jak zjechał motorowerem po chodniku z górki na moście przy ul. (...). Przedmiotowa okoliczność nie była przez oskarżonego kwestionowana. Na podstawie ich zeznań nie sposób jednakże stwierdzić, że pojazd oskarżonego miał wówczas włączony silnik. Przede wszystkim podkreślić należy, że przedmiotowa ul. (...) w I. w okolicy mostu jest ulicą bardzo ruchliwą jeśli chodzi o poruszające się pojazdy, w wyniku czego słychać tam bez przerwy odgłos silników, szczególnie w godzinie szczytu około godziny 16.00 kiedy to doszło do przedmiotowego zdarzenia. Funkcjonariusze policji kiedy zauważyli jak oskarżony zjeżdżał z górki poruszali się w radiowozem, nie byli więc zdaniem Sądu w stanie usłyszeć i zidentyfikować konkretnie ewentualnego odgłosu silnika pojazdu oskarżonego. Podkreślić też należy, że z zeznań D. D. wynika, że oskarżony informował o tym, że całą drogę pojazd prowadził, że chyba twierdził, że pojazd nie ma paliwa, tymczasem pojazd ten nie został przez policję celem zbadania jego stanu technicznego zabezpieczony. Brak jest więc zdaniem Sądu dowodów świadczących o tym, że silnik motoroweru prowadzonego wówczas chodnikiem z górki przez oskarżonego był sprawny. Ponadto gdyby ten motorower był sprawny, nielogicznym byłoby jego prowadzenie przez oskarżonego chodnikiem. Takiego zachowania nie uzasadniałby również jego stan nietrzeźwości, który był właściwie nieznacznie powyżej 0,2 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wiarygodności Sądu nie wzbudziły pozostałe zebrane w sprawie dowody, które Sąd uznał za wiarygodne.

Oskarżonemu aktem oskarżenia zarzucono, że w dniu 11 lipca 2016 roku w I. przy ul. (...) kierował w ruchu lądowym motorowerem marki H. o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem : I próba – 0,26 mg/l, II próba – 0,28 mg/l, III próba- 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 178 a par. 1 kk.

Zdaniem Sądu na podstawie wyżej opisanego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie należy przyjąć, że na gruncie przedmiotowej sprawy oskarżony K. S. zjeżdżał jedynie z górki z mostu chodnikiem motorowerem, który miał uszkodzony silnik.

Zarzucone oskarżonemu przestępstwo wiąże się z wprawieniem pojazdu w ruch i do takiego wprawienia – co jest niesporne – doszło. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż przestępstwo z art. 178a§1 k.k. popełnia sprawca w stanie nietrzeźwości, który „ prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym”. Analogicznie opisano zachowanie sprawcy znajdującego się w stanie po użyciu alkoholu w prawie wykroczeń – art. 87§1 k.w. Z kolei prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu innego niż mechaniczny nie stanowi w aktualnym stanie prawnym (od 9 listopada 2013 r.) przestępstwa, lecz wykroczenie z art. 87§1a k.w.

Definicji pojazdu mechanicznego nie zawiera ani art. 115 k.k., ani prawo o ruchu drogowym, lecz znaczenie tego pojęcia wypracowała praktyka wymiaru sprawiedliwości. W „ wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe” (uchwała Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975/3-4/33) wskazano, iż „ pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w rozumieniu przepisów kodeksu karnego jest każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem , jak również maszyna samobieżna i motorower”. Choć uchwała ta nie ma dziś mocy zasady prawnej i nie wiąże sądów, to pogląd powyższy uznać należy za powszechnie przyjęty.

„ Prowadzeniem pojazdu mechanicznego ” jest w związku z tym bezpośrednio władanie mocą silnika oraz nadawanie pojazdowi ruchu i kierunku (por. Kodeks karny. Komentarz, wyd. IV pod red. M. Filara, WK 2014 – opracowanie R. A. Stefańskiego dostępne w SIP LEX oraz przytoczone tam poglądy doktryny). Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w

uchwale z dnia 8 grudnia 1960 r., VI KO 64/60, OSNCK 1961/2/31, „nie jest ‘prowadzeniem’ samo siedzenie za kierownicą pojazdu mechanicznego, którego jeszcze nie uruchomiono. ‘Prowadzeniem’ jest wprawienie w ruch silnika i pojazdu. Pojazd ‘gotowy każdej chwili do odjazdu’ nie jest pojazdem ‘prowadzonym’, dopóki człowiek nie wprawi w ruch jego motoru, a pojazd wskutek tego nie zacznie się poruszać”. Uruchomienie silnika jako przyczyna techniczna wprawienia w ruch pojazdu oznacza, że jazda bez włączonego silnika pozbawia pojazd przymiotu pojazdu mechanicznego (vide cyt. wcześniej komentarz Stefańskiego czy uwagi Aleksandra Bachracha w publikacji: „Na marginesie orzecznictwa dotyczącego wypadków drogowych”, Państwo i Prawo 1961 nr 7 str. 51). Dla oceny charakteru pojazdu jako mechanicznego w ocenie Sądu nie jest prawnie bez znaczenia kwestia przyczyny, dla której nie pracuje jego silnik. Jeśli silnik nie pracuje wskutek określonego sposobu sterowania jego pracą przez urządzenia elektroniczne (np. we współczesnych samochodach wyposażonych w układy ograniczające emisję spalin na postoju, wyposażonych w tzw. systemy start-stop, wyłączające silnik w trakcie postoju na światłach – w praktyce już w chwili wolnego dojeżdżania bez włączonego biegu do skrzyżowania) albo wskutek zachowania kierowcy, który skutkuje wyłączeniem silnika w trakcie jazdy (np. zjeżdżając ze wzniesienia, kierowca gasi silnik, ewentualnie silnik gaśnie wskutek nieprawidłowej zmiany biegów przez kierującego), to zachowuje on nadal cechy typowe jako pojazdu silnikowego i nie traci charakteru pojazdu mechanicznego.

W realiach niniejszej sprawy oskarżony w chwili zatrzymania znajdował się za kierownicą poruszającego się motoroweru, a więc przedmiotu, który w normalnych warunkach bez wątplenia stanowi pojazd mechaniczny. W niniejszej sprawie motorower ten był jednak niesprawny, miał niesprawny silnik. Pojazd kierowany przez oskarżonego z górki był prowadzony tylko siłą rozpędu. Gdy oskarżony znalazł się za jego kierownicą i pojazd został wprawiony w ruch, to odbyło się to wyłącznie za sprawą siły rozpędu z górki i siła mięśni oskarżonego, który pojazd ten nogami odepchnął z górki. Motorower ten miał bowiem wyłączony, niesprawny silnik.

Ustalenia statusu prawnego oskarżonego nie można czynić także poprzez analogie z kierującym pojazdem holowanym na tzw. holu „miękkim”. Zgodnie z art. 31 prawa o ruchu drogowym z holowaniem mamy do czynienia w przypadku połączenia dwóch pojazdów: pojazdu holującego i pojazdu holowanego. Ruch obydwu pojazdów odbywa się wówczas wskutek działania silnika, z tym, że nie jest on umieszczony w pojeździe holowanym, lecz w holującym. Wyrażając pogląd, iż osoba prowadząca holowany pojazd mechaniczny jest podmiotem przestępstwa z art. 178a§1 k.k., Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2003 r., III KKN 390/01, OSNKW 2003/5-6/56) odwołał się do poglądu, iż „prowadzić pojazd może niekoniecznie jedna osoba. Jeśli kilka osób obsługuje wszystkie podstawowe mechanizmy mające wpływ na jazdę, to wszystkie one współuczestniczą w prowadzeniu pojazdu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 1987 r., V KRN 462/87; glosa do tegoż wyroku R.A. Stefańskiego, NP 1989, z. 2-3, s. 238; por. tenże Przepisy przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (w:) Nowa kodyfikacja karna. Krótkie komentarze, z. 24, Warszawa 1999, s. 111)”.

Wyłączony silnik pozbawia bowiem auto cech pojazdu mechanicznego. W podobny sposób została określona sytuacja pchania motocykla bez uruchomionego silnika siłą własnych mięśni. W takiej sytuacji osoba pchająca motocykl nie może być uznana za osobę prowadzącą pojazd mechaniczny w rozumieniu przepisów regulujących odpowiedzialność za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (zob. wyrok SN z dnia 11 marca 1971 r., N 9/71, OSNKW 1971, nr 6, poz. 95).

Konkludując, koniecznym dla uznania, że określony pojazd posiada cechy pojazdu mechanicznego w rozumieniu art. 178a § 1 k.k. niezbędnym jest, aby był wprawiany w ruch przy użyciu siły mechanicznej, czyli generalnie silnika, nawet innego pojazdu (pojazd holowany). Wprowadzenie w ruch pojazdu przy użyciu sił natury, mięśni ludzkich lub zwierzęcych pozbawia go cechy pojazdu mechanicznego, a to wyklucza odpowiedzialność z art. 178a § 1 k.k.

Sąd w pełni podzielił więc stanowiska wyrażone w wyrokach Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 września 2016 roku sygn.. akt IV Ka 816/16 oraz Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2015 roku sygn.. akt V Ka 1081/15.

Odpowiedzialność oskarżonego jako prowadzącego niesprawny (z niedziałającym silnikiem) pojazd, napędzany siłą mięśni w ocenie Sądu zbliżona jest do odpowiedzialności kierującego pojazdem rowerowym, a więc pojazdem

poruszonym przy wykorzystaniu siły mięśni człowieka, a taki pojazd traktowany jest jako pojazd inny niż mechaniczny w rozumieniu art. 87§1a k.w. Oskarżony jest przy tym osobą prowadzącą taki pojazd w rozumieniu ustawy. Oskarżony mógł wpływać na kierunek jazdy, był też władny, by pojazd ten zatrzymać i musiał w tym zakresie stosować odpowiednie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Podkreślić też trzeba, iż jedynym celem zachowania oskarżonego było zjechanie uszkodzonym pojazdem ze wzniesienia. Pojazd ten przez cały czas kierowania przez oskarżonego pozostawał niesprawny, nie miał on możliwości uruchomienia silnika. Jest to zastrzeżenie prawnie istotne, bowiem w sytuacji, gdyby oskarżony znajdował się w pojeździe ze sprawnym silnikiem – tj. możliwym do uruchomienia wskutek np. pchania i był np. popychany właśnie w celu uruchomienia silnika, to jego zachowanie można by kwalifikować jako usiłowanie popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 k.k.

Wszystkie powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 87 par. 1a k.k., a nie przestępstwa z art. 178a§1 k.k. Motorower przez niego prowadzony z uwagi na awarię silnika utracił charakter pojazdu mechanicznego. Dlatego też, Sąd przyjął, że oskarżony w dniu 11 lipca 2016 r. w I. przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I próba – 0,26 mg/l, II próba – 0,28 mg/l, III próba – 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym motorower marki H. o nr rej (...), który z uwagi na awarię silnika utracił charakter pojazdu mechanicznego, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87§1a k.w.

W świetle zaprezentowanych wyżej rozważań nie budzi wątpliwości strona przedmiotowa wykroczenia popełnionego przez oskarżonego, żadnych wątpliwości nie nasuwa też kwestia jego winy. Oskarżony był świadomy wcześniejszego spożycia alkoholu i stanu, w jakim się znajdował. Wiedział doskonale, że w takim stanie nie może zasiadać za kierownicą motoroweru.

Przepis art. 87§1a k.w. przewiduje zagrożenie karą aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych. Rozważając w świetle dyrektyw z art. 33§1-4 k.w. kwestię wyboru rodzaju kary oraz jej wysokości w stosunku do oskarżonego, Sąd na niekorzyść oskarżonego przyjął tendencję wzrostową, jeśli chodzi o stan nietrzeźwości oskarżonego, niesprawność motoroweru powodująca jego większe niebezpieczeństwo od pojazdu technicznie sprawnego, zaś na korzyść oskarżonego poczytał fakt, iż zjeżdżał on tym motorowerem jedynie chodnikiem ze wzniesienia, pokonał więc krótki dystans oraz niekaralność sądową oskarżonego.

W świetle tych okoliczności Sąd uznał, iż wystarczające będzie poprzestanie na orzeczeniu wobec oskarżonego kary grzywny. Wysokość grzywny ustalona na kwotę 500,- zł, a więc bliższą dolnej granicy ustawowego zagrożenia, uwzględnia kryteria wskazane w art. 24§3 k.w. (oskarżony nie ma przeciwwskazań do pracy) i należyte realizuje cele kary tak w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w zakresie prewencji indywidualnej – przede wszystkim poprzez dobitne uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania.

Sąd nie znalazł podstaw, by wobec oskarżonego orzekać zakaz prowadzenia pojazdów na podstawie ustawy wykroczeniowej. Zgodnie bowiem z art. 87§4 k.w. w razie popełnienia wykroczenia z art. 87§1a k.w. zakaz prowadzenia pojazdów jest fakultatywny, przy czym orzeka się wówczas „zakaz prowadzenia pojazdów innych niż określone w §1” – czyli musiałby to być zakaz prowadzenia pojazdów innych niż mechaniczne. Z uwagi na specyficzny stan faktyczny niniejszej sprawy, gdzie oskarżony prowadził motorower, tyle że niesprawny, orzekanie zakazu prowadzenia innych pojazdów byłoby w ocenie Sądu bezcelowe – nie miałyby ani waloru penalnego, ani wychowawczego, dlatego Sąd nie uznał za celowe orzekanie takiego środka.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, Sąd obciążył go kosztami sądowymi w sprawie.

SSR Magdalena Buda-Chmielewska

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć zgodnie z wnioskiem;

2. przedłożyć za 14 dni od dnia doręczenia lub z apelacją.

SSR Magdalena Buda-Chmielewska

I., dnia 10.04.2017 r.